

“Davacı ... vekili ... tarafından, davacının Devlet memuru olarak istihdam edilemeyeceğine ilişkin 22.08.2013 tarihli ve 1007 sayılı işlemin iptali istemiyle Milli Savunma Bakanlığı’na karşı dava açılmıştır.

Davanın görüldüğü İstanbul 5. İdare Mahkemesi’nce, 25.06.2015 tarihli, E:2013/2456 sayılı Başkanlık yazısıyla; dosyada kalan posta ücretinin, tebligat işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azaldığı bildirilerek 70,00 TL posta ücretinin 2577 sayılı Yasanın 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca tamamlanması istenilmiştir. Verilen 30 günlük sürede eksikliğin tamamlanmaması üzerine bu defa 10.09.2015 tarihli, E:2013/2456 sayılı Başkanlık yazısıyla 30 gün süre verilerek eksikliğin tamamlanmasının ikinci kez istendiği ve 2577 sayılı Yasanın 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca dosyanın işleminden kaldırılacağı ihtarının yapıldığı, 25.11.2015 tarihli, E:2015/2456 sayılı Başkanlık yazısıyla da ihtarın tekrarlandığı ve 25.01.2016 tarihinde dosyanın üç ay süreyle işleminden kaldırıldığı, verilen sürede noksanı tamamlanmak suretiyle yeniden işleme konulması istenmemiştir.

Mahkemece, dava açıldıktan sonra dosyada kalan posta ücretinin tebligat işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması nedeniyle 2577 sayılı idari Yargılama Usul Kanun’un 6. maddesinin beşinci fıkrası gereğince eksilen posta ücretinin tamamlanması için gerekli bildirimlerde bulunduğu, 2577 sayılı Kanun’un 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca dosyanın işleminden kaldırıldığı ihtarının yapıldığı, görüşme tutanağından 2577 sayılı Kanun’un 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca davanın açılmamış sayılmasına karar verildiği anlaşılmakla birlikte söz konusu kararda 2577 sayılı Kanun’un 6. maddesinin dördüncü fıkrası belirtilerek “davanın açılmamış sayılmasına” karar verildiği anlaşılmaktadır.

İstanbul 5. İdare Mahkemesinin 31.05.2016 tarihli, E:2013/2456, K:2016/1004 sayılı kararının taraflarca temyizen incelenerek bozulmasının istenilmesi üzerine dosyanın Dairemizin E:2016/10537 sayılı esasına kaydedilmiştir. Dairemizin 28.02.2018 tarihli heyeti tarafından 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanunu’nun “Dilekçe üzerine uygulanacak işlem” başlıklı, 6. maddesinin beşinci fıkrası, Anayasaya uygunluk yönünden incelenerek işin gereği görüldü:

1. DAVAYA BAKMAKTA OLAN MAHKEME VE BU DAVADA UYGULANACAK KURAL

1.1. Davaya Bakmakta Olan Mahkeme Olması Yönünden

Davacının Devlet memuru olarak istihdam edilemeyeceğine ilişkin 22.08.2013 tarihli ve 1007 sayılı işlemin iptali istemiyle açılan davada, davanın açılmamış sayılmasına karar veren İdare Mahkemesi kararının temyizen incelenmesinde Danıştay Onikinci Dairesi davaya bakmakta olan mahkeme konumundadır.

1.2. Davaya Uygulanacak Kural Yönünden

İtirazen iptali istenilen 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nun 6. maddesinin beşinci fıkrası; “Dava açıldıktan sonra posta ücretinden tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalma olması halinde, otuz gün içinde posta ücretinin tamamlanması daire başkanı veya görevlendireceği tetkik hakimi, mahkeme başkanı veya hakim tarafından ilgiliye tebliğ olunur. Tebligata rağmen gereği yerine getirilmediği takdirde bildirim aynı

şekilde bir daha tekrarlanır. Posta ücreti süresi içinde tamamlanmazsa dosyanın işlemde kaldırılmasına karar verilir. Bu kararın tebliği tarihinden başlayarak üç ay içinde, noksanı sayılmasına karar verilir ve davacıya tebliğ olunur.” hükmüdür.

Mahkemece verilen davanın açılmamış sayılmasına ilişkin karar, İdari Yargılama Usul Kanunu’nun 6. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca verildiği, bu nedenle bakılan davada uygulanacak kural olduğu ortadadır.

2. 2577 SAYILI İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU’NUN BAŞVURU KONUSU HÜKMÜNÜN ANAYASAYA UYGUNLUĞU

2.1. Anayasa’nın 2. maddesi Yönünden:

Anayasa Mahkemesinin birçok kararında hukuk devleti; tüm işlem ve eylemlerinin hukuk kurallarına uygunluğunun başlıca geçerlik koşulu bilen, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, Anayasa ve hukuk kurallarına bağlılığa özen gösteren, yargı denetimine açık olan, yasaların üstünde yasakoyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ile Anayasa’nın bulunduğu bilincinden ayrılmayan devlet olarak tanımlanmıştır.

Anayasa Mahkemesinin hukuk devletinde bulunması gereken ilkeler konusunda yaptığı tanımlamada; her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurmayı amaçlamak ve bunu geliştirerek sürdürmek, hukuk tüm devlet organlarına egemen kılmak, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınmak hukuk devletinde olmazsa olmaz ilkeler ortaya konulmuştur.

Hukuk devleti ilkesinin yaşama geçirildiği yargı düzenine sahip olan ülkelerde, temel haklar arasında yer alan hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkını kısıtlayıcı hükümlerin, taraflar için bir güvence teşkil etmesi gereken yargılama usulü kurallarında bulunmaması gerekir.

Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu’nun 01/11/2012 tarihli, E.2010/83, K.2012/169 sayılı kararında; “Adil yargılanma hakkı, demokratik hukuk devletinin vazgeçilmez unsurlarında biridir ve tüm bireyler açısından mümkün olan en geniş şekilde güvence altına alınmalıdır. Diğer taraftan hukuki eylem, işlem ve kuralların sürekli dava tehdidi altında bulunması hukuk devletinin unsurları olan hukuki istikrar ve hukuki güvenlik ilkeleriyle bağdaşmaz. Bu nedenle hak arama özgürlüğü ile hukuki istikrar ve hukuki güvenlik gerekleri arasında makul bir denge gözetilmelidir.” şeklinde ifade edilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nda, davacı tarafından dava açıldıktan sonra posta ücretinde tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması durumunda posta ücretinin belirtilen süre içerisinde tamamlanmaması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi, hukuk devletinin vazgeçilmez unsurlarından olan hak arama özgürlüğünü ve adil yargılanma hakkını engellemiştir.

Dava açıldıktan sonra posta ücretinde tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalma olması durumunda verilen süre içerisinde eksikliğin tamamlanmaması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verileceğine ilişkin Yasa kuralı, hak

arama özgürlüğünü ve adil yargılanma hakkını engelleyen kuralın Anayasa'nın 2. maddesinde düzenlenen "hukuk devleti" ilkesine aykırı olduğu kanaatine varılmıştır.

2.2. Anayasa'nın 10. maddesi Yönünden:

Anayasa'nın 10. maddesinde, "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." denilmektedir.

Bu yasa, aynı durumda olanlara ayrı kuralların uygulanmasını, ayrıcalıklı kişi ve toplulukların yaratılmasını engellemektedir. Aynı durumda olanlar için farklı düzenleme eşitliğe aykırıdır. Anayasa'nın amaçladığı eşitlik, mutlak ve eylemli eşitlik değil hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik çiğnenmiş olmaz.

İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda; posta ücretinin tam yatırılması durumunda herhangi bir sorun olmadan yargılama devam etmektedir. Ancak davacı tarafından dava açıldıktan sonra posta ücretinin tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması durumunda posta ücretinin belirtilen süre içerisinde tamamlanmaması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmektedir. Bu itibarla yargılama usulüne ilişkin hükümlerin, dava masraflarını karşılayamayan ya da başka nedenlerle ödemeyen kişilerin idari davaların tarafı olarak aynı hukuki durumda bulunan davacılar arasında hak arama özgürlüğünü ihlal ettiği ve adil yargılanma hakkının kullanılmasında eşitsizlik yarattığı aşikardır.

İtiraz konusu kural Anayasa'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesine aykırıdır.

2.3. Anayasa'nın 13., 36. ve 90. maddeleri Yönünden;

Hak arama özgürlüğünü düzenleyen Anayasa'nın 36. maddesinde, "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz" denilerek yargı mercilerine davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun tabii sonucu olarak da kişinin yargı mercileri önünde iddia, savunma, adil yargılanma hakkına sahip olduğu güvence altına alınmış ve özel sınırlama nedenleri öngörülmemiştir.

Anayasa'nın 4709 sayılı Kanunla değiştirilen 13. maddesinde "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz." denilerek temel hak ve özgürlüklerin ancak ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak sınırlanabileceği öngörülmüştür.

Kişinin karşılaştığı bir suçlamaya karşı kendisini savunabilmesinin ya da maruz kaldığı haksız bir eylem veya işleme karşı haklılığını ileri sürüp kanıtlayabilmesinin en etkili ve güvenceli yolu, yargı mercileri önünde dava hakkını kullanmak ve bu davada

kullanılabilecek kanıtları mahkeme önüne getirebilmek ile olanaklıdır. Dava açma hakkı, hak arama özgürlüğünün temelini oluşturmaktadır. Hak arama özgürlüğü, temel hak niteliği taşıması dışında, diğer hak ve özgürlüklerden yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan etkin güvencelerden biridir.

Anayasanın 36. maddesinde yer alan Hak arama hürriyeti, önemi nedeniyle yalnız toplumsal barışı güçlendiren dayanaklardan biri değil, aynı zamanda bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme, haksızlığı önleme uğraşının da aracıdır. Bu nedenle, çağdaş bir hukuk düzeninde bu hakkın kullanılması, olabildiğince kolaylaştırılmalı; olumlu ya da olumsuz sonuç almayı geciktiren, güçleştiren engeller kaldırılmalıdır. Mahkemeye erişim hakkı, bir uyuşmazlığı mahkeme önüne taşıyabilmek ve uyuşmazlığın etkili bir şekilde karara bağlanmasını isteyebilmek anlamına gelmektedir. Kişinin mahkemeye başvurmasını engelleyen veya mahkeme kararını anlamsız hale getiren, bir başka ifadeyle mahkeme kararını önemli ölçüde etkisizleştiren sınırlamalar mahkemeye erişim hakkını ihlal edebilir.

Kişilere yargı mercileri önünde dava hakkı tanınması, adil bir yargılamanın ön koşulunu oluşturmakla birlikte, hak arama özgürlüğü bakımından tek başına yeterli bulunmamaktadır. Mahkemeye erişimi etkisiz kılacak ya da yargı yoluna başvurmayı caydırıcı nitelikteki düzenlemelerin, hak arama özgürlüğüne uygun olduğundan söz edilemez. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne göre de mahkeme önünde hak arama yolunun fiilen ya da hukuken, geçici de olsa kapatılması, kullanımını olanaksız kılan koşullara bağlanması ya da kullanılmasını zorlaştırması adil yargılanma hakkının ihlali anlamına gelmektedir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin, Ashingdane/Birleşik Krallık, 28/05/1985 tarihli 13.No: 8225/78 sayılı kararında; "Ulusal yasalarda mahkemeye erişim hakkının sağlanma derecesi, demokratik bir toplumdaki hukuk devleti ilkesi çerçevesinde, kişilerin mahkemeye erişim hakkını güvence altına almaya yetecek ölçüde olmalıdır. Mahkemeye erişim hakkı mutlak olmayıp bazı sınırlamalara tabi olabilir. Bununla birlikte uygulanan sınırlamalar, mahkemeye erişim hakkının özünü zedeleyecek ölçüde veya şekilde olmamalıdır." şeklinde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 04/12/1995 tarihli Bellet/Fransa, B.No: 23805/94 sayılı kararında; "Ayrıca mahkemeye erişim hakkının etkili olabilmesi, haklarına müdahale teşkil eden bir eyleme karşı koymak için kişinin açık ve pratik bir imkana sahip olmasını gerektirir." şeklinde ifade edilmiştir.

Ölçülülük ilkesi gereğince, getirilen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin bulunması gerekmektedir. Orantılılık olarak da ifade edilen ölçülülüğün bu alt ilkesi, amaca ulaşmak için gerekli olan önlemin alınmasına imkan tanımakta, ancak amaca ulaşmak için gerekli olmayan önlemlere başvurulmasına ve ilgili hakkın ölçüsüz bir şekilde sınırlandırılmasına müsaade etmemektedir. Demokratik bir toplumda, temel hak ve özgürlüklere getirilen sınırlamanın, bu sınırlamayla güdülen amacın gerektirdiğinden fazla olmaması gerekir. Orantılılık ilkesi, meşru bir amaca ulaşmak için gerekli olan sınırlayıcı araçlardan daha hafif olanı tercih edilebilecekken daha ağır olanına başvurulmasını izin vermektedir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Sabri Güneş/Türkiye, 24/5/2011 tarihli, B. No:27396/06 sayılı kararında da; mahkemeye erişim hakkının dayanağı olan Sözleşme'nin 6. maddesinde adil yargılanma hakkının sınırlandırılması rejimi düzenlenmemiş olmasına rağmen bunun hiçbir surette mahkemeye erişim hakkının sınırlandırılmayacağı anlamını taşımadığını; hakkın niteliği gereği mahkemeye erişim konusunda Devletin birtakım sınırlama ve

düzenlemeler yapmasının kaçınılmaz olduğu ve bu nedenle Sözleşmecî devletlerin bu konuda bir takdir alanına sahip olduklarını kabul ettiğini, ancak bu sınırlamaların hakkın özüne zarar vermeyecek nitelikte, meşru bir amaca dayalı ve kullanılan aracın sınırlama amacı ile orantılı olması, kamu yararının gerekli ile bireylerin hakları arasında kurulmaya çalışılan adil dengeyi bozacak şekilde birey aleyhine katlanması zor külfetler yüklememiş olması gerektiğini belirtmektedir.

Davacı tarafından, dava açıldıktan sonra posta ücretinde tebliğ işlemlerinin yapılmasını, engelleyecek şekilde azalma olması halinde posta ücretinin süresinde atırılmaması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi, davacının dava açma hakkını kullanma imkanını ortadan kaldırmaktadır. Bu durumda davacının dava açma hakkından yararlanamayacağı, dolayısıyla usul ve maddi hukuk anlamında hak kayıpları yaşayacağı kuşkusuzdur. Bu bağlamda söz konusu düzenleme, ortaya çıkardığı hukuki sonuçlar itibarıyla hak arama özgürlüğünü amacını aşacak şekilde sınırlandırmaktadır.

Davacının yargılama sürecinde azalan posta ücretini süresinde yatırmamış olması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi yargı yoluna başvurmaya önemli ölçüde olanaksız kılmaktadır. Hak arama hürriyetine getirilen bu sınırlamanın, ulaşılmak istenen amaç ile orantılı olduğu söylenemeyeceğinden kural, hukuk devleti ilkesi ile hak arama özgürlüğüne aykırıdır. Dolayısıyla düzenlemeyle mahkemeye erişim hakkına getirilen sınırlama, hak arama özgürlüğüne ilişkin hakkın Anayasa’da ifade edilen sınırlarını aşmakta ve bu hakkın kullanılmasına önemli ölçüde engel olmaktadır. Anayasa Mahkemesi’nin Bireysel Başvuru Ahmet Yıldırım, 02/10/2013 tarihli ve B. No: 2012/144 sayılı kararı ve Anayasa Mahkemesi’nin Bireysel Başvuru Özkan Şen, 07/11/2013 tarihli B. No: 2012/791 sayılı kararında; “Oysa ki mahkemeye erişim hakkı, Anayasa’nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının güvenceleri arasında yer almaktadır.” şeklinde ifade edilmiştir. Bu nedenle, 2577 sayılı Kanun’un 6 ncı maddesinin 5. fıkrasının, Anayasa’nın 13. ve 36. maddelerine aykırı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anayasa Mahkemesinin Bireysel Başvuru Serkan Acar, 02/10/2013 tarihli B. No: 2013/1613 sayılı kararında; “Sonuç itibarıyla mutlak olmayan ve sınırlandırılabilen mahkemeye erişim hakkına ilişkin sınırlandırmaların; hakkın özünü zedeleyecek şekilde kısıtlamaması, meşru bir amaç izlemesi, açık ve ölçülü olması ve başvuru üzerinde ağır bir yük oluşturmaması gerekir.” şeklinde belirtilmiştir. Buna göre davacı tarafından, dava açıldıktan sonra posta ücretinin tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması halinde posta ücretinin süresinde yatırılmaması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi davacının ağır bir hak kaybına uğraması sonucunu doğurmaktadır.

Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu’nun, 10/04/2003 tarihli ve E:2002/112, K:2003/33 sayılı kararında; “Hakkın özü, dokunulduğunda söz konusu temel hak ve özgürlüğü anlamsız kılan asli çekirdeği ifade etmektedir; bu yönüyle her temel hak açısından kişiye dokunulmaz asgari bir alan güvencesi sağlamaktadır. Bu çerçevede, hakkın kullanılmasını önemli ölçüde güçleştiren, hakkı kullanılamaz hale getiren veya ortadan kaldıran sınırlamaların, hakkın özüne dokunduğu kabul edilmelidir.” şeklinde, Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu’nun 04/07/2013 tarihli ve E:2012/100, K:2013/84, sayılı kararında ise; “Ölçülülük ilkesinin amacı da temel hak ve özgürlüklerin gereğinden fazla sınırlandırılmasının önlenmesidir. Anayasa Mahkemesi kararları uyarınca ölçülülük ilkesi, sınırlama için kullanılan aracın sınırlama amacını gerçekleştirmeye uygun olmasını ifade eden elverişlilik, sınırlayıcı önlemin sınırlama amacına

ulaşmak bakımından zorunlu olmasına işaret eden zorunluluk ve araçla amacın orantısız bir ölçü içinde bulunmaması ile sınırlamanın ölçüsüz bir yükümlülük getirmemesini dengeleyen oranlılık unsurlarını içermektedir.” şeklinde izah edilmiştir.

Anayasa Mahkemesi’nin Bireysel Başvuru ... Kişi, 23/07/2014 tarihli, B. No: 2012/1052 sayılı kararında; “Bu noktada, belirtilen ölçütlere riayetle bir sınırlandırma yapılıp yapılmadığının tespiti için müdahale teşkil ettiği ve mahkemeye erişim hakkının ihlalini doğurduğu iddia edilen önlemin temelini oluşturan meşru amaç karşısında bireye düşen fedakarlığın ağırlığının gözönünde bulundurulması ve gözetilen kamusal yararın gerekleri ile bireyin temel hakkının korunması arasında adil bir dengenin kurulup kurulmadığının belirlenmesi zorunludur. Anayasa’nın 13. maddesi vasıtasıyla Anayasa’da yer alan tüm temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması hususunda geçerli olan bu denge, mahkemeye erişim hakkının sınırlandırılmasında da göz önünde bulundurulmalıdır.” tespitlerine yer verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Mesutoğlu/Türkiye, 14/10/2008 tarihli, 8.No:36533/04 sayılı kararında, mahkemelerin yargılama usullerini uygularken bir yandan davanın hakkaniyetine halel getirecek kadar abartılı şekilcilikten, öte yandan, kanunla öngörülmüş olan usul şartlarının ortadan kalkmasına neden olacak kadar aşırı bir esneklikten kaçınmaları gerektiği; mahkemeye erişim hakkına getirilen kısıtlamaların, hakkın özünü ortadan kaldıracak ölçüde, kişinin mahkemeye erişimini engellememesi gerektiği; ayrıca, mahkemeye erişim hakkına getirilen sınırlamaların, ancak meşru bir amaç güdüldüğü takdirde ve hedeflenen amaç ile başvuru araçları arasında makul bir orantı olması halinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin adil yargılanma hakkını düzenleyen 6/1 maddesi ile bağdaşabilir olduğu belirtilmiştir.

Bu itibarla, yargılama usulüne ilişkin hükümlerin, kişilerin hak arama özgürlüklerini daraltıcı, yargılamayı engelleyici şekilde yorumlanmaması gerekmektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, davacı tarafından, dava açıldıktan sonra posta ücretinin tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması durumunda posta ücretinin süresinde yatırılmamış olması üzerine davanın açılmamış sayılmasına karar belirtilmesi; temel haklardan olan hak arama özgürlüğünün ve adil yargılanma hakkının kullanılmasını engellemekte olduğu sonucuna varılmakta, Anayasa’nın 36. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Buna göre, itiraz konusu kural ile, davacı tarafından, dava açıldıktan sonra posta ücretinin yargılama sürecinde tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması halinde posta ücretinin süresinde yatırılmamış olması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi, hak arama özgürlüğünün ve adil yargılanma hakkının engellenmesine yol açarak, yargı merciinin de doğru ve adil bir sonuca ulaşabilmesini engelleyeceğinden 11.nayasa’nın 36. maddesine aykırılık oluşturur.

Anayasa’da özel bir sınırlandırma nedeni öngörülmemiş olan hak arama özgürlüğünün itiraz konusu kuralla sınırlandırılması ile de, Anayasa’nın 13. maddesine de aykırılık oluşturmaktadır.

Ülkemizin de taraf olduğu uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan ve “hukuk devleti”nin vazgeçilmez ilkelerinden olan “hak arama özgürlüğü”, “adil yargılanma hakkı” ve

“mahkemeye başvuru hakkı” çerçevesinde, davacı tarafından, dava açıldıktan sonra posta ücretinin tebliğ işlemlerinin yapılmasını engelleyecek şekilde azalması durumunda posta ücretinin süresinde yatırılmamış olması durumunda davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi, kuralına haiz itiraza konu 2577 sayılı Kanun’un 6. maddesinin beşinci fıkrası, Anayasa’nın 90. maddesine de aykırılık oluşturmaktadır.

3. SONUÇ VE İSTEM

Açıklanan nedenlere, Anayasa’nın 152. maddesi ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun’un 40. maddesinin 1. fıkrası gereğince, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nun 6. maddesinin beşinci fıkrasının, Anayasa’nın 2., 10., 13., 36. ve 90. maddelerine aykırı olduğu kanaati ile iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmasına; davacının ve davalı idarenin temyiz isteminin Anayasa Mahkemesince karar verildikten sonra veya dosyanın Anayasa Mahkemesine ulaşmasından itibaren 5 ay geçtikten sonra incelenmesine ve dosyadaki belgelerin onaylı bir örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine, 28/2/2018 tarihinde oybirliği ile karar verildi.”